

Ljubljana, 19. 3. 2018

Spoštovani,

priložene Vam pošiljamo podatke o monogenskih lastnostih in genomskih plemenskih vrednosti za živali, ki so bile genotipizirane v okviru projekta Funkcionalna živila prihodnosti (F4F). Cilj projekta je genetsko izboljšati koagulacijske lastnosti mleka. Koagulacija mleka je ena izmed stopenj v postopku sirjenja, v kateri mleko dodamo sirilo - oblikujejo se sirna zrna in mleko se sesiri.

Živali vključene v projekt so bile pregledane za znane monogenske napake in lastnosti, ki so prikazane v priloženi preglednici. Razlago posamezne napake oz. lastnosti najdete v prilogi 1.

Za živali so bile izračunane tudi genomske plemenske vrednosti, ki jih lahko najdete na spletni strani Podatkovnega skladišča Govedo Univerze v Ljubljani. Kratka **navodila** za dostop in **razlago** genomske selekcije najdete v prilogi 2.

Ob tem se vam še enkrat iskreno zahvaljujemo za sodelovanje v projektu! Nadejamo se, da bodo rezultati uporabni tako za raziskave, selekcijsko delo kot tudi neposredno za vas.

Tomaž Perpar Janez Jenko Jana Obšteter Jože Verbič

PRILOGA 1

Podatki za monogenske lastnosti vključujejo:

- Weaver: imenovan tudi sindrom tkalca. Je genetska recesivna nevrološka motnja, ki se izraža kot napredujoče slabljenje obeh zadnjih okončin ter izguba koordinacije.
- Arahnomelija: imenovana tudi pajkova noga. Je genetska recesivna prirojena napaka okostja, ki se izraža v skaženosti glave, podaljšanih in stanjšanih kosti okončin in mišični atrofiji.
- SMA: spinalna mišična atrofija. Je genetska recesivna napredujoča motnja, ki se izraža kot atrofija mišic, napredujoča oslabelost sprednjih in zadnjih okončin ter nezmožnost vstajanja.
- ABCG2: alel A povečuje odstotek in količine mlečne maščobe in beljakovin ter zmanjšuje količino prirejenega mleka.
- Kapa-kazein: beljakovina v mleku, ki ima ključno vlogo pri koagulaciji mleka. Izmed genov, ki vplivajo na koagulacijske lastnosti mleka, ima gen za kapa-kazein največji učinek. Za koagulacijo je zaželjen B alel kapa-kazeina, nezaželjena pa alela A in še posebno E.

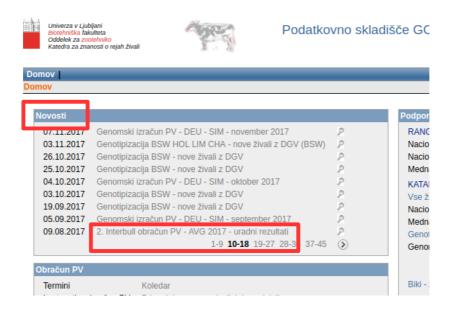
Genetske recesivne napake se izrazijo samo v primeru, ko potomec od **obeh staršev** pridobi okvarjeno kopijo gena in ima tako dve okvarjeni kopiji. Za preprečevanje pojava recesivnih bolezni tako ne smemo pariti osebkov, ki so sicer videti zdravi, vendar so **prenašalci** okvarjene kopije. V primeru parjenja prenašalcev namreč obstaja 25% verjetnost, da se bo na potomcu izrazila genetska motnja oz. napaka.

PRILOGA 2

- a) Navodila za dostop do genomskih plemenskih vrednosti
- 1) na spletnem naslovu https://rodica.bf.uni-lj.si/ izberete spodnjo desno ikono:

2) Na spletni strani v okvirčku Novosti poiščite **2. Interbull obračun PV - AVG 2017 - uradni** rezultati:

3) Kliknite na sivo obarvano povezavo:

Interbull obračun avgust 2017 (1708r)

Dobili smo nove plemenske vrednosti za obračun na Interbullu. Skupaj s tem smo dobili tudi pov Intergenomics obračun t i nov obračun za genoficizirane živali.

Tokrat ni omembe vrednih sprememb pri izračunt Poudarek velja skupini već kot 600 na novo genotipiziranih BSW krav iz projekta F4F. Tudi za njih smo dobili genomske PV.

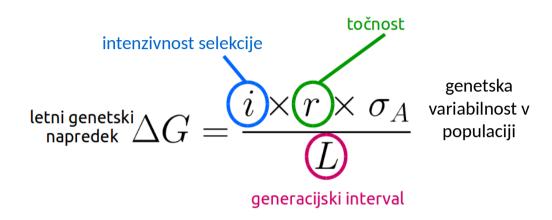
4) Vnesite žival, za katero želite videti genomske plemenske vrednosti:

b) Razlaga genomske selekcije

KAJ JE SELEKCIJA?

Selekcija si prizadeva za genetski napredek populacije. Enačba za genetski napredek izgleda takole:

Tu vidimo, da lahko genetski napredek povečamo, če:

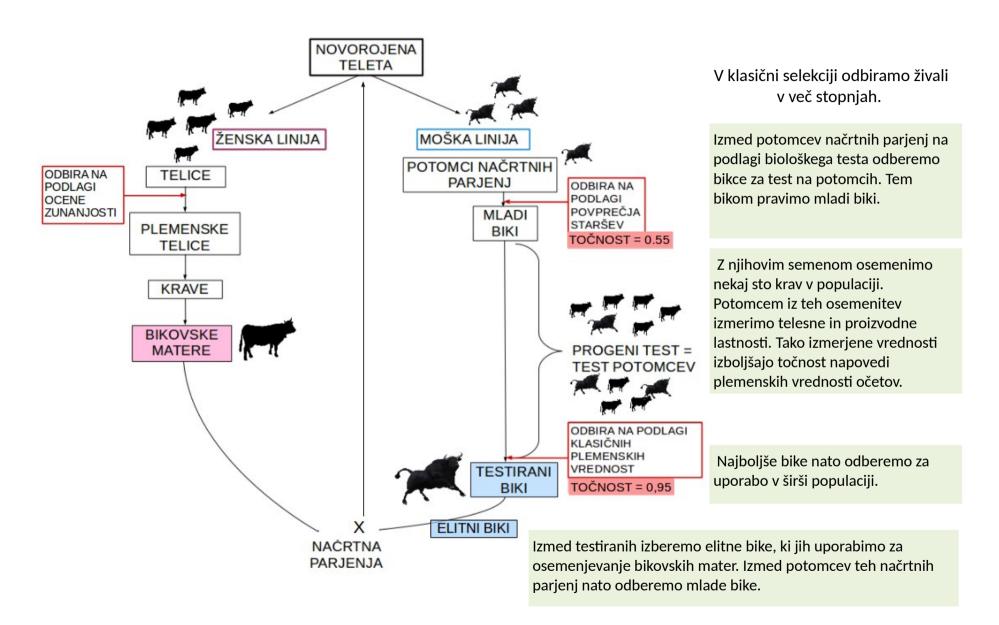
- povečamo intenzivnost selekcije
- povečamo točnost napovedi plemenskih vrednosti
- <u>skrajšamo generacijski interval (</u>odbiramo mlajše živali

Zakaj tega torej ne storimo? Če bi povečali intenzivnost selekcije in vsako leto uporabljali samo enega najboljšega bika, bi s tem občutno povečali sorodnost med osebki, kar pa ni zaželeno. Zakaj ne odbiramo mlajših živalih? Zato, ker še nimajo informacij in so točnosti njihovih plemenskih vrednosti nizke. Slednje je res za živali v klasični selekcije. Kaj pa sploh je klasična selekcija?

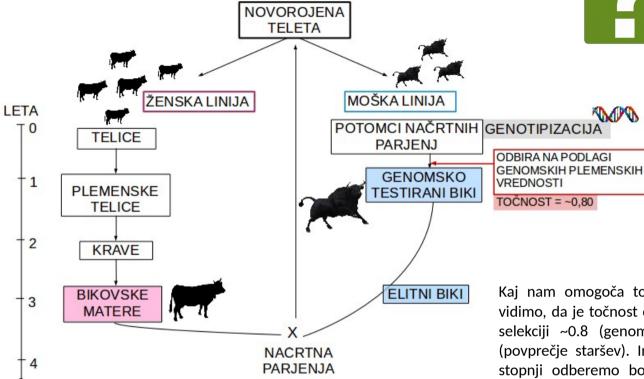

Od česa je odvisen genetski napredek? Genetski napredek je odvisen od intenzivnosti in točnosti selekcije, genetske variance za lastnosti in generacijskega intervala. Povečamo ga lahko tako, da povečamo točnost ali intenzivnost selekcije ali skrajšamo generacijski interval.

KLASIČNA SELEKCIJSKA SHEMA

Če uvedemo **genomsko selekcijo** po moški strani, shema izgleda takole:

Zakaj genomska selekcija prinaša večji napredek? Uporaba genomske informacije omogoča večjo točnost napovedi novorojenim živalim za katere še ne poznamo proizvodnih rezultatov. Zato lahko odbiro bikov za osemenjevanje opravimo takoj ob rojstvu živali. Posledično se generacijski interval skrajša – generacije se obračajo hitreje.

Genomska selekcija nam omogoča zgodnejšo odbiro živali, in sicer takoj po genomskem testiranju (po genotipizaciji in napovedi genomskih plemenskih vrednosti). Te živali so iste starosti kot mladi biki.

Kaj nam omogoča to zgodnejši odbiro? Če pogledamo podrobneje, vidimo, da je točnost odbire na stopnji odbire mladih bikov v genomski selekciji ~0.8 (genomske PV), medtem, ko je v klasični le ~0,55 (povprečje staršev). In ta <u>večja točnost</u> nam omogoča, da že na tej stopnji odberemo boljše bike – s tem pa tudi občutno <u>skrajšamo</u> generacijski interval.

S simulacijo slovenske populacije rjave govedi smo ugotovili, da bi nam uporaba genomske selekcije po moški liniji in uporaba genomsko testiranih bikov prinesla 88 % večji genetski napredek kot klasična selekcija.

